

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a soudců Mgr. Jany Komínkové a JUDr. Václava Roučky v právní věci **žalobkyně: NEPFIL COMPANY, s.r.o.**, se sídlem Praha 6, Bělohorská 144/245, proti **žalovanému: Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Opava, Kolářská 451/13, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. srpna 2014 č.j. 2930/1.30/14/14.3-Us.

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání proti usnesení Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj ze dne 16.6.2014 č.j. 7181/6.71/14/14.3/1, kterým nebylo žalobkyni prominuto zmeškání úkonu – podání odporu proti příkazu správního orgánu I. stupně ze dne 16.4.2014 č.j. 4962/6.71/14/14.3.

Žalobkyně v **žalobě** nesouhlasila se závěrem žalovaného, že si mohla zajistit, aby nemohlo dojít k situaci, že za ni nebude mít kdo jednat a kdo přebírat doručované písemnosti. Při tomto výkladu by ust. § 41 správního řádu, podle něhož zákonodárce předpokládá existenci překážky na straně účastníka řízení, pro kterou nemůže být učiněn úkon ve stanovené lhůtě, bylo podle žalobkyně zcela nadbytečné, protože vždy lze argumentovat proti žádosti o prominutí zmeškaného úkonu tak, že si měla dotyčná osoba zajistit zastoupení, resp. že již měla dopředu předpokládat veškeré úkony ze strany správních orgánů. Žalobkyně nesouhlasila

rovněž s tvrzením, že je třeba klást na právnické osoby vyšší nároky, neboť právnické osoby mají více možností, jak zajistit obsluhu datových schránek, než je tomu u fyzických osob. Tento závěr správního orgánu má podle žalobkyně za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kdy není zřejmé, z čeho správní orgán dovozuje, že by bylo možné zajistit obsluhu datové schránky jinou osobou. Žalobkyni zastupuje pouze jeden jednatel, a proto má žalobkyně totožné možnosti pro zajištění výběru datové schránky jako fyzická osoba. Dále podle žalobkyně z odůvodnění nevyplývá zjištění bez důvodných pochybností, zda měla žalobkyně v inkriminované době jednoho či více statutárních orgánů, či zda měla zaměstnance, a pokud ano, zda byl někdo z nich schopen a ochoten tuto činnost vykonat. Ze závěru správního orgánu podle žalobkyně lze dovodit, že fyzická osoba (i podnikající) by se svojí žádostí uspěla, ale právnická osoba nikoli, jen proto, že jde o právnickou osobu. Tento závěr je podle žalobkyně v rozporu s ústavním pořádkem ČR. Dále se podle žalobkyně žalovaný nevypořádal s důkazy navrženými v odvolání, ani neuvedl, z jakého důvodu je považoval za nadbytečné. Žalobkyně navrhla zejména výpověď O.S., manželky jednatele žalobkyně, čímž mělo být prokázáno, že se jednatel nemohl přihlásit do datové schránky v místě pobytu a léčení na Ukrajině a že datovou schránku mohl vyzvednout nejdříve 18.5.2014. Žalovaný se nevypořádal podle žalobkyně ani se skutečností, že správní orgán uvádí odlišný datum doručení do datové schránky. Jako důkaz doložila žalobkyně výpis z datové schránky potvrzující přijetí zprávy již 18.5.2014. Důvodem pro prominutí zmeškání úkonu je podle žalobkyně skutečnost, že se účastník řízení nemohl v zákonné lhůtě seznámit s rozhodnutím doručeným fikcí, a proto také nemohl ve stanovené lhůtě podat opravný prostředek. Žalobkyně tak nesouhlasila se závěrem žalovaného, že neprokázala, že překážkou bránící podat včasný odpor proti příkazu byly závažné důvody nastalé bez zavinění žalobkyně.

Žalobkyně dále namítala, že její jediný jednatel nemohl odcestovat z Ukrajiny dříve, než po ukončení nemoci, a také se po dobu nemoci nemohl vzdáleně přihlásit do datové schránky. Nemoc doložil proto, aby bylo zřejmé, že nemohl opustit Ukrajinu dříve, a zmeškání lhůty pro podání odporu tak bylo ze závažných důvodů. S ohledem na své zranění jednatel odcestoval do ČR autem spolu s manželkou 17.5.2014, což bylo možné prokázat výpovědí manželky jednatele. Dále žalobkyně namítala, že zjistila, že dopravní společnost nebyla žádným zaměstnancem správního orgánu v předmětné věci kontaktována, a tvrzení správního orgánu v odůvodnění rozhodnutí v tomto směru je tak nepravdivé a účelové. Žalobkyně poukázala i na ust. **§ 9 zákona č. 300/2008 Sb.**, podle něhož *je osoba oprávněná k přístupu do datové schránky povinna zacházet přístupovými údaji tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití*. Jednatel žalobkyně zajistil přístupové údaje před jejich zneužitím třetími osobami a postupoval v souladu s právními předpisy, a přesto je tato skutečnost žalobkyni kladena k tíži. Podle žalobkyně jí nelze klást k tíži, že jediný jednatel nepověřil jinou osobu k přístupu do datové schránky, kdy důvodem byla zejména obava o případné zneužití takového přístupu. Podle žalobkyně tak jsou zde závažné důvody nastalé bez jejího zavinění, pro které měl správní orgán prominout zmeškání odporu proti příkazu. Žalobkyně řádně doložila pobyt jediného jednatele mimo území ČR a jeho nemoc spojenou s připoutáním na lůžko a absenci internetového připojení v místě pobytu na Ukrajině.

Žalovaný **ve vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na své rozhodnutí.

Ze správního spisu vyplývá, že proti žalobkyni byla vedena kontrola správním orgánem I. stupně v době od 2.5.2013 do 25.6.2013 na pracovištích v OC Plaza a v Mulačově nemocnici v Plzni, což vyplývá z protokolu o výsledku kontroly ze dne 12.8.2013. Jednatel žalobkyně byl s protokolem o výsledku kontroly seznámen, podepsal jej a převzal jeho stejnopis dne 2.9.2013.

Dne 16.4.2014 vydal správní orgán I. stupně příkaz, jímž uznal žalobkyni vinnou ze spáchání správních deliktů na úseku zaměstnanosti, a to dle § 140 odst. 1 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb., porušením § 87 odst. 1 téhož zákona, dle § 140 odst. 1 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., porušením § 14 odst. 3 písm. b) téhož zákona, a dle § 28 odst. 1 písm. l) zákona č. 262/2006 Sb., porušením § 96 odst. 1 téhož zákona. Za správní delikty byla žalobkyni uložena pokuta 400.000,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč. Z doručanky vyplývá, že příkaz správního orgánu I. stupně byl dodán do datové schránky žalobkyně dne 17.4.2014 a byl doručen uplynutím lhůty dne 27.4.2014.

Proti příkazu dne 2.6.2014 podala žalobkyně odpor současně se žádostí o prominutí zmeškání úkonu. Uvedla, že jediný jednatel společnosti, pan I.S., který má jako jediný přístup do datové schránky žalobkyně, od 13.4.2014 do 18.5.2014 byl mimo ČR na Ukrajině u své rodiny. Při pobytu na Ukrajině navíc onemocněl a byl nucen z tohoto důvodu svůj pobyt prodloužit. Na Ukrajině neměl přístupové údaje do datové schránky, které má řádně uschovány v ČR. Nemohl se tak seznámit s příkazem správního orgánu. Jiná osoba žalobkyni nezastupuje ani nedisponuje přístupovými údaji do datové schránky. Na základě toho jsou dle žalobkyně dány závažné důvody nastalé bez zavinění žalobkyně k prominutí zmeškání podání odporu. Žalobkyně tvrdila, že se její jednatel do ČR vrátil 18.5.2014. K tomu žalobkyně přiložila cestovní lístek společnosti Regabus vystavený na jméno I.S., linka 350 Praha – Rachiv – Praha, kde se uvádí data odjezdu 13.4.2014 ve 14:00 hodin a 18.5.2014 ve 14:00 hodin, údaj „zpáteční“ a celková částka za obě jízdy 2.451,- Kč.

V doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu ze dne 9.6.2014 žalobkyně uvedla, že pracovní neschopnost jednatele trvala od 16.4.2014. K tomu předložila potvrzení o pracovní neschopnosti následkem úrazu na dobu od 16.4.2014 do 15.5.2014.

Podle úředního záznamu z 11.6.2014 správní orgán I. stupně kontaktoval telefonicky společnost REGA and R, s.r.o. provozující mezinárodní autobusovou přepravu pod názvem Regabus. Bylo zjištěno, že je možné zakoupit i zpáteční jízdenku na konkrétní den, přičemž v případě nutnosti změny dne zpáteční cesty lze toto řešit přes dispečera společnosti nebo přímo s řidičem telefonickou domluvou. Předmětný cestovní lístek byl zakoupen přímo v autobusu, neboť není zanesen v databázi systému společnosti. Kdo skutečně cestuje na autobusové lince, lze zjistit z písemné evidence cestujících, podle které 18.5.2014 žádná osoba jménem I.S. necestovala, ale cestovala osoba I. S. dne 21.5.2014. Z města Rachiv odjíždí autobus ve 14:00 hodin a do Prahy přijíždí následující den v 9:00 hodin.

Usnesením ze dne 16.6.2014 **správní orgán I. stupně** zmeškání úkonu neprominul s odůvodněním, že v podané žádosti neshledal nic, co by svým jednáním nemohl jediný společník a jednatel žalobkyně ovlivnit ve vztahu k včasnému přijetí datové zprávy, která byla doručena 17.4.2014 do datové schránky. Datová schránka umožňuje dálkový přístup, tedy i ze

zahraničí. Funguje obdobně jako e-mailová schránka – stačí internetové připojení. Přístup na internet dnes umožňují i mobilní telefony. To, že pan I.S. odcestoval do zahraničí bez toho, že by pověřil jinou osobu k přístupu do datové schránky, nebo bez toho, že by s sebou měl přístupové údaje nebo zařízení s připojením k internetu, nevyhodnotil správní orgán jako překážku danou závažnými důvody, která nastala bez jeho zavinění. Je na odpovědnosti právnické osoby, jak svým organizačně technickým opatřením zajistí své fungování. Jako poznámku správní orgán I. stupně uvedl, že příkaz byl z datové schránky žalobkyně vyzvednut nikoli 18.5.2014, nýbrž 21.5.2014. Je tak nevěrohodné tvrzení žalobkyně, že si její jednatel vyzvedl příkaz 18.5.2014 bezprostředně po svém návratu, když tohoto dne ve 14:00 hodin měl z města Rachiv odjíždět a přijet do Prahy až následující den. Správní orgán poukázal na úřední záznam s tím, že dle písemné evidence společnosti REGABUS cestovala osoba I. S. 21.5.2014 a autobus odjíždí z města Rachiv ve 14:00 hodin a přijíždí do Prahy následující den ráno. Vzhledem k tomu podle správního orgánu I. stupně by bylo možno učinit závěr, že pokud jednatel odjížděl dne 21.5.2014 ve 14:00 hodin, musel si vyzvednout datovou zprávu ještě před odjezdem, neboť byla vyzvednuta 21.5.2014 v 9:44:25 hodin. Musel tedy mít s sebou přístupové údaje do datové schránky nebo se přihlásila jiná osoba. Potvrzení o pracovní neschopnosti pro jednatele postrádá podle správního orgánu I. stupně význam, neboť jednatel není ničím zaměstnanec. Správnímu orgánu I. stupně tedy uniká smysl potvrzení o pracovní neschopnosti, nadto na dobu, kdy I.S. cestoval za rodinou mimo ČR. Podle správního orgánu I. stupně cestovní lístek byl vyplněn ručně a je zřejmé, že byl zakoupen rovnou jako zpáteční, o čemž svědčí i to, že je na cestovním lístku uvedena celková částka za jízdné, se dnem odjezdu 13.4.2014 a již plánovaným dnem návratu 18.5.2014. Z ničeho nevyplývá, že by si pan I.S. neplánovaně prodloužil pobyt z důvodu nemoci.

V **odvolání** žalobkyně namítala, že v žádosti o prominutí zmeškání úkonu bylo omylem chybně uvedeno, že jízdenkami se dokládá také datum příjezdu do ČR. Jak vyplývá již ze samotné jízdenky, tato obsahovala údaj o plánovaném odjezdu z Ukrajiny, nikoli příjezdu do ČR. Podle žalobkyně je zásadní, že se jediný jednatel žalobkyně nacházel v době doručování příkazu mimo ČR, a dále že byl do 15.5.2014 nemocen a nemohl do ČR odcestovat. Odcestoval následně autem dne 17.5.2014, namísto plánované cesty autobusem. Skutečnost, že jednatel odcestoval z Ukrajiny dne 17.5.2014 a vyzvednout datovou schránku mohl nejdříve 18.5.2014, což také učinil, žalobkyně navrhla prokázat výpovědí manželky jednatele O.S. Žalobkyni sdělil zástupce společnosti provozující autobusovou přepravu, že společnost nebyla kontaktována pracovníkem správního orgánu. Žalobkyně dále nesouhlasila s úvahou správního orgánu, že stačilo internetové připojení, když správní orgán neprokázal, zda v místě pobytu jednatele na Ukrajině bylo možné se do datové schránky připojit. Podle žalobkyně se jedná o nepodložené závěry správního orgánu. Důvodem pro podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu podle žalobkyně bylo, že jednatel byl mimo území ČR, byl nemocen a neměl na Ukrajině přístupové údaje. Navíc v místě pobytu jednatele nebylo internetové připojení. Žalobkyně navrhla důkaz svědeckou výpovědí paní O.S.. Žalobkyně poukázala na ust. § 9 zákona č. 300/2008 Sb. s tím, že jednatel jako jediná osoba oprávněná k přístupu do datové schránky řádně zajistil přístupové údaje před jejich zneužitím třetími osobami. Nelze mu tak klást k tíži, že nebyla pověřena jiná osoba k přístupu do datové schránky, zejména z důvodu obavy o případné zneužití tohoto přístupu.

Žalovaný v **napadeném rozhodnutí** uvedl, že podle jeho názoru si žalobkyně musela být vědoma toho, že jí správní orgány mohou, resp. přednostně musí doručovat dle zákona písemnosti prostřednictvím datové schránky, proto si měla zajistit vhodný způsob, jak si obsah datové schránky bude pravidelně vyzvedávat. Žalovaný se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně, že si žalobkyně jako právnická osoba mohla a měla zajistit, aby nemohlo dojít k situaci, že za ni nebude mít kdo jednat, ani přebírat doručované písemnosti. Podle žalovaného jsou na právnické osoby z povahy věci kladeny vyšší nároky, neboť právnické osoby mají více možností, jak zajistit obsluhu datových schránek, než osoby fyzické. Právnická osoba musí organizačně zajistit, aby nemohlo dojít k situaci, že za ni nebude mít kdo jednat a nebude mít za ni kdo přebírat doručované písemnosti. Jednatel žalobkyně věděl, že odjíždí na poměrně dlouhou dobu na dovolenou – dle přiloženého cestovního lístku od 13.4.2014 do 18.5.2014 – resp. 19.5.2014. Jde tedy o dlouhou dobu, kdy se žalobkyně nezajímala o obsah své datové schránky. Přitom povinnost zřídit datovou schránku byla právnickým osobám stanovena právě proto, aby nedocházelo k situacím, kdy těmto osobám není z různých důvodů možné doručovat prostřednictvím držitele poštovní licence. Je povinností právnické osoby, aby měla datovou schránku zřízenou a organizačně činila všechny kroky k tomu, aby k ní v každém okamžiku měla oprávněná osoba přístup. Pokud tato právnická osoba nezajistí, musí počítat s případnými negativními důsledky vyplývajících z doručování písemností. Žalobkyně nese objektivní odpovědnost za dodržování povinností stanovených jí zákonem jakožto podnikateli, resp. právnické osobě. Žalobkyně podle žalovaného neprokázala ve smyslu **§ 41 odst. 4 správního řádu**, že překážkou bránící učinit úkon (podat odpor proti příkazu v zákonné lhůtě), byly závažné důvody, které nastaly bez jejího zavinění. Překážkou byla de facto skutečnost, že se účastník nepřihlásil do datové schránky minimálně od 17.4.2014 do 5.5.2014, tedy do dne, kdy končila lhůta k podání odporu, tedy že vůbec nevěděl, že je mu nějaká písemnost ze strany správního orgánu doručována a že mu počala běžet lhůta k podání opravného prostředku. Žalovaný nesouhlasil s žalobkyní v tom, že obecně je nepředvídatelným důvodem pro nejednání statutárního orgánu za právnickou osobu zdravotní či jiná indispozice jeho členů právě proto, že jde o fyzické osoby. Podle žalovaného rozhodně lze po osobách, které se dobrovolně rozhodly a jsou zapsány ve veřejném rejstříku jako jednatelé právnické osoby, legitimně požadovat, aby si zajistily, že nutný výkon jejich funkce bude po nezbytnou dobu jejich indispozice vykonávat jiná osoba. V opačném případě je třeba počítat s možnými negativními důsledky vyplývajících z nekonání (nevykonávání funkce jednatele společnosti v zájmu této společnosti).

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle **§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb.**, soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť se k tomu žalobkyně ani žalovaný nevyjádřili ve stanovené lhůtě.

Žaloba není důvodná.

Soud v dané věci nejprve zkoumal, zda žalobou napadené rozhodnutí není rozhodnutím vyloučeným z přezkumu, a dospěl k závěru, že nikoli. Na danou kauzu totiž dopadá rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.7.2011 č.j. **8 As 9/2011 – 28**, podle něhož „*rozhodnutí, jímž nebylo prominuto zmeškání lhůty k podání odporu proti příkazu vydané dle § 41 správního řádu z roku 2004 je úkonem správního orgánu, který dle § 65 odst. 1 s. ř. s. podléhá soudnímu přezkumu.*“

Podle **§ 41 odst. 2 správního řádu** požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. Podle **§ 41 odst. 4 správního řádu** správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.

Na základě cit. ustanovení § 41 odst. 4 správního řádu tedy správní orgán promine zmeškání lhůty pro odvolání, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Předmětem zkoumání naplnění podmínek pro postup podle tohoto ustanovení je otázka, zda zde existují či neexistují „závažné důvody, které nastaly bez zavinění účastníka řízení“, které účastníku řízení bránily ve včasném podání odvolání.

Žalobkyně v žalobě nesouhlasila se závěrem žalovaného, že neprokázala, že překážkou bránící podat včasný odpor proti příkazu byly závažné důvody nastalé bez zavinění žalobkyně. Důvodem pro prominutí zmeškání úkonu je podle žalobkyně skutečnost, že se nemohla v zákonné lhůtě seznámit s rozhodnutím doručeným fikcí, a proto také nemohla ve stanovené lhůtě podat opravný prostředek. Podle žalobkyně totiž její jediný jednatel nemohl odcestovat z Ukrajiny dříve, než po ukončení nemoci, a také se po dobu nemoci nemohl vzdáleně přihlásit do datové schránky.

Důkazní břemeno k prokázání skutečností rozhodných pro prominutí zmeškání úkonu spočívá jednoznačně a pouze na žalobkyni. Argumentace žalobkyně, která směřuje proti nedostatečnému skutkovému zjištění správního orgánu, proto nemůže obstát. To se týká zejména žalobního tvrzení, že z odůvodnění rozhodnutí nevyplývá zjištění správního orgánu bez důvodných pochybností, zda měla žalobkyně v inkriminované době jednoho či více statutárních orgánů, či zda měla zaměstnance, a pokud ano, zda byl někdo z nich schopen a ochoten tuto činnost vykonat.

Nemožnost seznámit se s příkazem správního orgánu prvního stupně a podat a základě toho včasný odpor v nelze podle názoru soudu v tomto případě uznat jako překážku, která nastala bez zavinění účastníka řízení ve smyslu cit. § 41 odst. 4 správního řádu. Zavinění jednatele žalobkyně spočívá totiž ve skutečnosti, že žalobkyně plánovaně odcestoval na delší dobu do zahraničí, aniž by současně zajistil, že po dobu jeho nepřítomnosti bude někdo za žalobkyni jednat a přebírat za ni písemnosti.

Soud považuje za správný výklad správních orgánů ohledně vyšších nároků kladených na právnické osoby, a naopak je nedůvodným tvrzení žalobkyně o protiústavnosti různého přístupu k právnickým a fyzickým osobám. V dané věci je podle názoru soudu rozhodující okolnost, že jednatel žalobkyně odcestoval mimo ČR, a přitom delší pobyt mimo území ČR plánoval již při svém odjezdu. Toto jasně vyplývá z údaje na zpáteční jízdence (plánovaný návrat cca po měsíci). Současně však po tuto dobu nebylo přestěhováno do zahraničí sídlo právnické osoby, jejímž byl pan S. jediným jednatelem i společníkem. Proto bylo možné, aby správní orgány doručovaly nadále žalobkyni - právnické osobě. V dané věci tak byl příkaz správního orgánu správně zaslán do datové schránky žalobkyně a po uplynutí zákonné lhůty byl doručen. Pokud měla osoba zastupující právnickou osobu v plánu zdržovat se delší dobu

mimo Českou republiku, bylo na její odpovědnosti zajistit, že po dobu její nepřítomnosti bude někdo za právnickou osobu přijímat písemnosti.

Vzhledem k tomu, že v případě žalobkyně byla jako překážka shledána skutečnost, která nenastala bez zavinění jednatele žalobkyně, žalovaný nepochybil, když neprovedl žalobkyni v odvolání navržené důkazy. Podle žalobkyně výpovědí O.S. a předloženým výpisem z datové schránky mělo být prokázáno, že se jednatel nemohl přihlásit do datové schránky na Ukrajině a že datovou schránku vyzvedl 18.5.2014. Tyto skutečnosti dle názoru soudu nebylo třeba prokazovat, neboť onemocnění jednatele žalobkyně a případný pozdější návrat do ČR nebyly prvotní příčinou, proč nebyl včas podán odpor. Byla jí okolnost, že se jednatel právnické osoby rozhodl pro delší pobyt mimo ČR bez zajištění zastupování právnické osoby.

Podle názoru soudu lze žalobkyni přisvědčit pouze v tvrzení o procesní nepoužitelnosti zjišťování a zaznamenávání rozhodných skutečností pomocí úředního záznamu. Soud proto nepřihlížel k části odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, týkající se telefonického kontaktování provozovatele autobusové dopravy.

I bez této doplňující argumentace však považuje soud rozhodnutí správního orgánu ve spojení s rozhodnutím žalovaného za dostatečně podrobně, srozumitelně a logicky zdůvodněné. Soud se proto ztotožnil s názorem správních orgánů, že žalobkyně v dané věci nesplnila podmínky pro prominutí zmeškání úkonu dle § 41 správního řádu.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 17. února 2015

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D.,v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová